

15. n̄jedžela po ſwjaťej Trojičy.

Matth. 6, 24—34.

Nichtó ujemóže dwěmaj kniesomaj ſlužicž; kiba wón budže jencho hidžicž a druhého lubowacž, abo budže ſo k jenemu džeržecž a druhého ſazpicž. Wy ujemóžecze Bohu ſlužicž a mamonej. Teho dla praju ja wam: Njeſtaraječe ſo ſa wasche žiwjenje, ſchto býſheče jědli a pili; tež niz ſa wasche czelo, ſchto býſheče ſo woblekli. Njeje žiwjenje wjazy, dyžli jědž? a czelo wjazy, dyžli draſta. Bohladaječe na ptaki pod uježzami; wone uježzy, wone uježnu ani uježlowaju do bróžnjow; a wasch ujebjeski Wótežeſ je wſchal ſežiwi. Njejjecze dha wy wjele wjazy dyžli wone? Schtó je mjes wami, kiz by ſtwojej doſhoſczi moht jedyn kohež pſchijſtajicž, hacž by wón ſo runje wo to ſtaral? A czeho dla ſo ſtaracze wo draſtu? Bohladaječe ſilije na poli, kaſ wone roſtu; wone ujedželaju, tež ujeſchadu. Ja praju wam, ſo tež Salomon we wſchitkej ſtwojej kraſnoſci njeje tak wuhotowaný był, jako jena tych ſamých. Hdyž teho dla Bóh tu trawu na poli tak wodžewa, kotraž dženža ſteji a naſajtra do pjez̄y czijenja budže, ujedýrbjal wón to wjele wjazy wam cziniež? O wy malowěrni! Teho dla ujeſtaraječe ſo a ujepraječe: Schto budžemý jěſež? ſchto budžemý pícz? ſchto budžemý ſo woblekacž? Pſchetož ſa wſchitkim tym pytaju ſo pohanjo; pſchetož wasch ujebjeski Wótežeſ wě, ſo wy teho wſchego potrjebacze. Pytaječe pak najprjedy Bože kraleſtwò a jeho prawdoſcž, dha budže wam to wſchitko pſchidate. Teho dla ujeſtaraječe ſo wo juſiſchi džen; pſchetož juſiſchi džen budže ſo wo to ſtwoje ſtaracž. Doſcž je, ſo ma kóždý džen ſtwoju wobcežnoſcž. Hamjeń.

Ujeſhu tute Jeſuſowe ſłowa, rěčane pſched nimale 2000 lětami na horje w Galileſkej, zyle ſłowa ſa naſch ſrudny, czežki czaſ? Njeje tuto: „Ujeſtarajcze ſo!” ſa wſchěch tyczených a dwělowazých w naſchim ludu a tež w naſchim ſerbſkim ludu wježela powjeſcž, kiz ſyſh ſ wocžow